

இயேசுவைப் பற்றி நாம் எப்படி அறிய முடியும்? [2]

அஞ்ஞான மற்றும் யூத எழுத்து மூலங்கள் இயேசுவைப் பற்றி சிறிதளவே தகவல் தருகிறபடியால், அவரை குறித்து நாம் அதிகமாக என்ன அறிந்து கொள்கிறோமோ, அவை புதிய ஏற்பாட்டு சவிசேஷங்களாகிய மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியவைகளிலிருந்து வருகின்றன. இந்த நான்கு எழுத்தாளர்களில் ஒவ்வொருவரும், இயேசு யாராக இருந்தார் மற்றும் அவர் என்ன செய்தார் என்பது பற்றி குறிப்பிட்ட காட்சிகளை வழங்கியுள்ளனர், மேலும் அவருடைய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவரிப்பு மற்றும் அவரைப் பற்றி பல்வேறு வழிகளில் விளக்கியுமுள்ளனர். நிச்சயமாகவே, இதற்காகத்தான் நமக்கு ஒன்றல்ல, நான்கு வித்தியாசமான பதிவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சவிசேஷங்களிலிருந்து நாம் என்ன அறிந்துகொள்ள முடியும்?

மத்தேயு

மத்தேயு சவிசேஷம் பிரத்தியேகமாக, யூத பார்வையாளர்களுக்கு இயேசுவை இஸ்ரவேலின் ராஜரீகமான மேசியாவாக வழங்குவதற்கு எழுதப்பட்டது. மத்தேயு தனது புத்தகத்தை இயேசுவுக்கான ஒரு நாற்பத்தி இரண்டு தலை முறை வம்சாவளி பட்டியலுடனே, அவர் தாவீதின் சந்ததி என்று நிரூபித்து துவங்குகிறார். இது முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் மேசியா தாவீதின் “மகன்” அல்லது சந்ததியாக இருப்பார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆசிரியர் மேலும், இயேசுவால் “நிறைவேற்றப்பட்டதாக” அடிக்கடி பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதிகளை காட்டுகிறார். இந்த புத்தகம் இயேசுவை ஒரு வகை “புதிய மோசேயாக” சட்டத்தை வழங்குபவராக மற்றும் இஸ்ரவேலின் போதகராக மகா பெரியவராக காட்டுகிறது.

மத்தேயு ஐந்து பெரிய பிரசங்கங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிறது (5-7; 10; 13; 18; 24-25 அதிகாரங்கள்), இவைகள் கதை வடிவ பகுதிகளாக உள்ளன. இந்த பிரசங்கங்கள் மத்தேயுவின் பதிவில் பெரும்பாலான இயேசுவின் போதனைகளை உள்ளடக்கியிருக்கிறது, ஆய்வாளர்கள் “மோசேயின் ஐந்து புத்தகங்கள்” அதில் உருவகமாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளதாக காண்கிறார்கள் (பஞ்சாகமம்: ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், லேவியராகமம், எண்ணாகமம் மற்றும் உபாகமம்), இவைகளோடு பழைய ஏற்பாடு துவங்குகிறது. மோசே தேவனுடைய கரத்திலிருந்து பிரமாணத்தை பெறுவதற்கு சீனாய் மலையில் ஏறிச்சென்றது போல், இயேசுவும் தனது மலை பிரசங்கத்தை கொடுப்பதற்காக ஒரு மலையின்மேல் ஏறிச் சென்றார் (5-7 அதிகாரங்கள்), அவைகள்

மோசேயின் பிரமாணம் தொடர்பாக அதிக பாடங்களை கொண்டுள்ளது.¹ மத்தேயுவின்னுடைய யூத வாசகர்கள் அவர் என்ன எழுதினாரோ அதை நன்கு தொடர்புபடுத்தி பார்த்திருப்பார்கள்.

மாற்கு

மாற்குவின் பதிவுகள், மறுபுறம் புறவினத்தவருக்கான (யூதர் அல்லாதவர்)தாக இருந்தது. மத்தேயுவைப்போல அல்லாமல், அவர் யூத வார்த்தைகளை அல்லது அவர் யூத பழக்கவழக்கங்களை குறிப்பிட்டபோது, அவர் அதை எப்பொழுதும் விளக்கினார் அல்லது விவரித்தார், வேறு விதத்தில் அவருடைய வாசகர்கள் தான் பேசிக்கொண்டிருந்தது என்ன என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என அவர் யூசித்தார் (காணவும் உதாரணமாக, மாற்கு 7:1-4, 11). ரோமர்கள் குறிப்பாக வல்லமையில் மனப்பதிவு பெற்றிருந்தனர் என்பதால் மாற்கு இயேசுவை வல்லமை மிகுந்தவராக, அற்புதங்களை செய்யும் தேவ குமாரனாக காண்பித்தார். அவர் தனது சவிசேஷத்தின் முதல் வசனத்தில் அவரை “தேவனுடைய குமாரன்” என அழைத்தார். அவர் தனது புத்தகத்தின் முடிவில், சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு பொருப்பாளியாக இருந்த ரோமன் ஒருவன், “மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய குமாரன்!” என்று கூறியதாக பதிவு செய்துள்ளார் (மாற்கு 15:39). இதற்கு இடையில் அமைந்துள்ள அனைத்தும் இந்த கருத்தை கூறும் விதமாகவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்தேயு இயேசுவின்னுடைய போதனையின் கணிசமான பகுதியை வழங்கியுள்ள நிலையில், மாற்கு அதற்கு பதிலாக, அவருடைய செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்தி, பதினேழு அற்புதங்கள் மற்றும் நான்கு உவமைகளை மட்டும் பதிவு செய்துள்ளார். அவர் காரியங்களை வலியுறுத்தி கூறுகையில், மாற்கு இயேசுவானவர் அசுத்த ஆவிகளை துரத்தின சம்பவங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார்; அவர் பதிவு செய்த முதல் அற்புதம் இந்த வகையை சேர்ந்ததாக இருந்தது (மாற்கு 1:23-26). அவருடைய சவிசேஷத்தில் செயல்பாட்டின் உணர்வை உயர்த்தி கூறுவதற்காக, மாற்கு *euthus* என்ற வார்த்தையை நாற்பது முறைக்கும் மேலாக பயன்படுத்தினார். அது பெரும்பாலும் “உடனடியாக” என மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது; ஆனால் சில சந்தர்ப்பப்பொருளில் அது “உடனே” (அல்லது “straightway”; KJV) என சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. எப்படியிருந்தாலும், கொடுக்கப்பட்ட, கிரேக்க வார்த்தையானது, ஒரு செயல்பாட்டு வார்த்தையாக மாற்கு இயேசுவை ஒரு வல்லமையான செயல் களை செய்கிறவராக வலியுறுத்தி கூறுவதை சிறப்பித்து காட்டுகிறது.

லூக்கா

லூக்காதான் புறவினத்தவரால் எழுதப்பட்ட ஒரே சவிசேஷ பதிவாக இருக்கிறது; உண்மையில், லூக்காதான் புதிய ஏற்பாட்டின் எந்த ஒரு புத்தகத்தையும் எழுதின யூதர் அல்லாதவராக இருந்தார். அவர் அதை எல்லா மனுக்குலத்திற்கும், யூதர்கள் மற்றும் புறவினத்தவர் ஆகிய இருவருக்கும் மற்றும் சமூகத்தின் விழிப்பு நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் இயேசு “நற்செய்தியாக” (சவிசேஷத்தின் பொருள்) இருக்கிறார் என எழுதினார். இதை செய்வதற்கு, அவர் இயேசுவை யூத சமூகத்தின் கீழ்நிலையிலுள்ளவர்கள் யாரோ அவர்களுக்கு சுகம் மற்றும் இரட்சிப்பை கொடுக்கிறவராக காண்பித்தார்: பொருளாதாரத்தில்

ஏழைகள், தொழுநோயாளிகள், வரி வசூலிப்பவர்கள், பெண்கள் மற்றும் சமாரியர்கள் சம கால யூதர்களால் மிகவும் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட சமூகக் குழுவினர். சவிசேஷ எழுத்தாளர்களில், லூக்கா தான் இயேசுவை ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று சூழலில் கண்டுபிடிக்க மிகவும் அதிகமாய் முயற்சி செய்தார் (மற்றவர்கள் அவருடைய வாழ்க்கையின் இந்த பகுதியை கவனிக்க தவறாதிருந்த போதிலும்), உதாரணமாக, லூக்காவின் முகவுரை (லூக்கா 1:1-4). ஆசிரியர் மற்றவர்களால் இயேசுவைப்பற்றி எழுதப்பட்ட பதிவுகளை வாசித்ததின் மூலம் மற்றும் சாட்சிகளோடு ஆலோசனை செய்ததின் மூலம் (அவர் தன்னை ஒரு காட்சி என்று உரிமை கோரவில்லை) தனது ஆய்வை செய்திருந்தார். லூக்கா 3:1, 2 ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று குறிப்பாகவுள்ளது. யோவான் ஸ்நானகன் பொதுமக்கள் முன் தோன்றுதல் மற்றும் அவனுடைய ஊழியத்தின் காலத்தை (மற்றும் ஆகவே இயேசுவினுடையதையும்) துல்லியமாக குறிப்பிட்டு காட்டும்படி எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பண்டை கால வார்த்தைகளால், இதை இயேசுவின் செயல்பாட்டு காலத்தை மிகவும் குறிப்பிடுவதாக இருந்தது. லூக்கா ஒருவர் தான் ஒரு ரோம பேரரசரின் பெயரை குறிப்பிட்ட சவிசேஷ எழுத்தாளராக இருக்கிறார். மேலும் இவர் பிற சவிசேஷங்களில் சொல்லப்படாத இயேசுவின் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை ஓரளவு விபரமாக கூறியுள்ளார் - “வழிப்பிரயாண கதைகள்” (9-19 அதிகாரங்கள்), இது இயேசு கலிலேயாவை விட்டு, சிலுவையில் அறையப்படும்படியாக கடைசியாக எருசலேமுக்கு செல்வதை பதிவு செய்கிறது. லூக்காவை பொறுத்தவரை, இந்த பகுதி, வலிமை அல்லது அந்தஸ்து இல்லாதவர்கள் எவர்களோ, அவர்களிடம் இயேசு தொடர்ந்து செய்த அவருடைய போதனைகள் மற்றும் செயல்களை காண்பிக்கிறது.

மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்கா ஆகியவை ஒன்று சேர “ஒத்த கருத்துடைய சவிசேஷங்கள்” என அறியப்பட்டுள்ளன. அவைகள் இயேசுவின் கதையை சொல்வதில் ஒரே விதமான அடிப்படை புறக்குறிப்பை கடைப்பிடிப்பதால், இவ்விதம் அழைக்கப்படுகின்றன. “ஒத்த கருத்துடைய” என்ற வார்த்தை “ஒரே விதமாக பார்ப்பது” என்று அர்த்தத்தை கொடுக்கும் இரண்டு கிரேக்க சொற்களின் கூட்டு வார்த்தையாக இருக்கிறது.

யோவான்

யோவான் சவிசேஷம் இயேசுவை தேவனுடைய ஒரு தெய்வீக “வார்த்தை”யாக (Logos) அளிப்பதற்கு எழுதப்பட்டது (யோவான் 1:1), இவர் மூலமாக மட்டுமே தேவன் தம்முடைய உண்மையான இயல்பு மற்றும் சித்தத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இது மற்ற ஒத்த கருத்துடைய சவிசேஷங்ளைப் போல, இயேசுவானவருடைய செயல்பாடுகளை அதிகமாக கூறுவதில்லை (உதாரணமாக, இது இயேசு பிசாசுகளை துரத்துவது பற்றி எதுவும் குறிப்பிடுவதில்லை); ஆனால் இது அதிக அளவில் இயேசு யாராக இருந்தார் என்பதை, அவருடைய பிரசங்க வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டியே விளக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஒத்த கருத்துடைய சவிசேஷங்களுக்கு எதிராக, யோவானுடைய பதிவுகள் காலக்கிரமத்தின்படி அல்லாமல் கருத்தமைவின்படி ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளது; ஆகவே இவருடைய காரியங்களை மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்கா ஆகியவைகளில் காணப்படும் கருத்துக்களோடு இசைவுபடுத்தி பார்ப்பது சில நேரங்களில் கடினமாயிருக்கிறது. யோவான்

சவிசேஷம் தன்னுடைய இலக்கை குறித்து அதிக குறிப்பானதாக இருக்கிறது. வாசிக்கிறவரை கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொள்ளும்படி செய்வது - மற்றும் வாசகரை நேரடியாக முதன்மை நிலையிலும் “நீ/நீங்கள்” என்று குறிப்பிடுகிற ஒரே விசேஷ பதிவாக இருக்கிறது:

இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார். இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்தியஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது (யோவான் 20:30, 31).

யோவானின் இன்னொரு தனித்தன்மை வாய்ந்த சிறப்பு இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படையாக குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இயேசு தமது மேசியத்துவத்தை பொதுவாக காண்பிக்காமலிருக்க தீர்மானித்திருந்தது போல, அவரை காண்பிக்கும் மற்ற சவிசேஷங்களைப் போல அல்லாமல், யோவான் இயேசு தாம் மேசியாவாக இருப்பதாகக் கூறின வெளிப்படையான அறிக்கைகளை மேற்கோள் காட்டினார். அநேகமாக இதற்கான காரணம், யோவானில் பதிவுசெய்யப்பட்ட பெரும்பாலான செயல்கள் எருசலேம் மற்றும் எருசலேமை சுற்றி நடந்தவைகளாக இருந்தன, அங்கே யூத மதத்தின் தலைவர்களோடு இயேசு போரிடக் கூடியவராக இருந்தார். மற்ற மூன்று சவிசேஷங்களிலுள்ள பெரும்பாலான செயல்கள் கலிலேயாவில் மைகங்கொண்டிருந்தது, அங்கே இயேசுவானவர் தமது மேசியா ஊழியத்தை தவறாக புரிந்து கொண்டிருந்த மக்கள் மத்தியில், “மேசியா தொடர்பான கிளர்ச்சி” ஏற்படுவதை தவிர்க்க விரும்பினார்.

இந்த நான்கு சவிசேஷங்களின் நோக்கம் “இயேசுவின் வாழ்க்கை” பற்றிய முழுமையான தகவலை தருவதாக இருக்கவில்லை. இயேசுவின் வாழ்க்கை பற்றி பல விஷயங்களை ஆசிரியர்கள் விட்டுவிட்டதிலிருந்து இது தெளிவாக தெரிகிறது. ஒரு நவீன வாழ்க்கை வரலாற்று புத்தகத்தில், சிறப்புக்குரிய மனிதரின் ஆரம்ப கால வாழ்க்கை, கல்வி மற்றும் அவரது ஆர்வங்கள் பற்றின தகவல்களை நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இதற்கு எதிராக, சவிசேஷங்கள் பெரும்பாலும் இயேசுவின் கடைசி மூன்று ஆண்டுகளின் வாழ்க்கை பற்றி மட்டும் கூறுகின்றன. சிறப்பு கவனம் கடைசி வாரத்திற்கு, சிறப்பாக அவருடைய மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சவிசேஷங்கள் சில நேரங்களில், “நீண்ட அறிமுகத்துடனான கடைசி வார விவரிப்புகள்” என விளக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவர்கள் இயேசுவின் கடைசி வார சம்பவங்களை அதிக அளவில் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். உதாரணமாக, இந்த சம்பவங்கள் மத்தேயுவின் இருபத்தி எட்டு அதிகாரங்களில் கடைசி எட்டு அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. மாற்குவின் பதினாறு அதிகாரங்களில் ஆறு அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. லூக்காவின் இருபத்தி நான்கு அதிகாரங்களில் 5½ அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொண்டுள்ளது மற்றும் யோவான் சவிசேஷத்தின் இரண்டாவது முழு பகுதியையும் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது (12-21 அதிகாரங்கள்). இயேசுவின் கதையில் எது முக்கியமானது என ஆசிரியர்கள் கருதினார்கள் என்பது தெளிவாயுள்ளது. சவிசேஷங்களில் ஒன்று

மட்டும், லூக்கா, இயேசுவின் குழந்தை பிராயத்தைப் பற்றி கூறுகிறது, மற்றும் அதுவும் கூட அவர் பன்னிரண்டு வயதாயிருந்த காலத்தைப்பற்றின சுறுக்கமான குறிப்பாயிருக்கிறது (லூக்கா 2:41-52). மற்றபடி, இயேசுவானவரின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை (இரண்டு வயதிலிருந்து முப்பது வயது வரை) முழுமையான மெளனத்தில் கடந்து சென்றது.

சுவிசேஷ விவரங்கள் அநேக பதிலளிக்கப்படாத கேள்விகளை விட்டுச் செல்கின்றன, ஆனால் நம்முடைய ஆர்வத்தை திருப்தி செய்வது அதனுடைய நோக்கமல்ல. இயேசுவினுடைய மிகவும் முக்கியமான சத்தியங்களை நமக்குக் கூறுவதே அவைகளின் நோக்கமாயிருக்கிறது: அவர் யாராக இருந்தார்; அவர் என்ன செய்தார்; மற்றும் அவருடைய வாழ்க்கை, மரணம் உயிர்த்தொழில் எவற்றை சாதித்தன என்பதே. சுவிசேஷ விவரங்கள் இல்லாமல் இயேசுவைப்பற்றி நாம் மிகவும் கொஞ்சமே அறிவோம்.

இந்த மூலங்களை நாம் நம்பலாமா?

சுவிசேஷங்களின் ஆசிரியர்கள் தொடர்பாக, அவர்கள் நம்பகத்தன்மை பற்றி கேள்வி எழுகிறது (அஞ்ஞான எழுத்தாளர்களான சுயுடோனீஸ் மற்றும் டேசிடஸ் ஆகியோரை விட அதிகமாக). ஏனெனில், நாம் இப்போது தனிப்பட்ட விதத்தில் கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தை பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். சுவிசேஷ விவரங்கள் நம்புவதற்குரியவைகளா? அவைகள் இயேசுவைப் பற்றிய துல்லியமான வரலாற்று தகவலாக நம்பப்பட முடியுமா? அல்லது அவைகள் பலர் கூறுகிறபடி, சிறிதளவே வரலாற்று சிறப்புள்ள அபிப்பிராய பேதமான சமய ஆவணங்களாக உள்ளனவா? இந்த பெரிய சிக்கலான கேள்விக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று ஆசிரியர்கள்² பதிலளித்துள்ளனர், ஆனால் இந்த விவாதத்தில் சில முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருத்துக்கள் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

ஏன் பல மக்கள் சுவிசேஷங்களின் நம்பகத்தன்மை குறித்து கேள்வி எழுப்புகின்றனர்? இதற்கு பல காரணங்கள் கொடுக்கப்படலாம், ஆனால் இங்கே சில முக்கியமானவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

சிலர் சுவிசேஷங்கள் கிறிஸ்தவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையால் தொல்லைக்குள்ளாகின்றனர். அந்த ஆசிரியர்கள் இயேசுவைப்பற்றி எழுதும்போது விஷயத்திற்குரியவர்களாய் இருந்திருக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வருகின்றனர். அது ஒரு நியாயமான கருத்து போல தோன்றலாம், ஆனால் நாம் அதை கூர்ந்து கவனிப்போமாக. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியோர் தாங்கள் இட்டுக்கட்டின அல்லது திரித்துக் கூறின கதைகளை யதார்த்தமான வாசகர்கள் நம்பும்படி சம்மதிக்க செய்ய முயற்சித்தார்கள் என எண்ணுவது நிச்சயமாக *சாத்தியமானது தான்*. நினைவில் வையுங்கள், எப்படியிருந்தாலும், நாம் எது *சாத்தியமானது* என்று மட்டுமல்ல. நாம் எது *நிகழக்கூடியது* என்றும் கேட்கவேண்டும். சுவிசேஷங்கள் நம்மை ஏமாற்றும் முயற்சியாக எழுதப்பட்டது என்பது நிகழக்கூடியதாக தெரியவில்லை.

அவர்கள் தாங்கள் எழுதினவைகளை தாங்களாகவே யுகித்திருப்பார்களானால், சுவிசேஷ பதிவுகளின் எழுத்தாளர்கள் இணைத்துள்ள சில கருத்துக்கள் ஆச்சரியமானவைகளாக உள்ளன. (1) உதாரணமாக கன்னிகையிடத்தில் பிறப்பு கதையை பரிசீலிப்பவர்கள் (மத்தேயு 1 மற்றும் லூக்கா 1 ஆகியவைகளில்

மட்டும் காணப்படுகிறது). அஞ்ஞானிகளின் புராணங்களில் தேவர்கள் மனித பெண்களோடு கூடி வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுவதிலிருந்து இது விசேஷவதத்தில் வித்தியாசங்களை உடையதாக இருந்தாலும், மேலோட்டமாக பார்க்கும்போது, அபாயகரமான விதத்தில் ஒன்றுபோல காணப்படுகிறது; மற்றும் அற்புதவிதமான தாய்மை மற்றும் பிறப்பு என்ற கருத்தே பலருக்கு இடறலாக இருக்கிறது. மத்தேயு மற்றும் லூக்கா ஆகியோர் அது தவறானது என்று தெரிந்திருந்தால், அதை ஏன் இணைத்திருப்பார்கள்? (2) யோவானிடத்தில் இயேசு பெற்றுக் கொண்ட ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றி என்ன? யோவானுடைய ஞானஸ்நானம், “பாவமன்னிப்புக்கென்று மனத்திரும்புதலுக்கேற்ற ஞானஸ்நானம்” ஆக இருந்தது (மாற்கு 1:4), புதிய ஏற்பாடு இயேசு பாவமற்றவராயிருந்தார் என உறுதியாக கூறிவந்த போதிலும் (காணவும் உதாரணமாக 2 கொரிந்தியர் 5:21; எபியெர் 4:15; 1 பேதுரு 2:22). அவர் யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி வலியுறுத்தினார் (மத்தேயு 3:14, 15). ஆசிரியர்கள், இன்று வரை கல்வியாளர்கள் மற்றும் இறையியலாளர்களால் விவாதிக்கப்பட்டு வரும் பதிலளிப்பதற்கு கடினமான கதைகளை ஏன் உருவாக்குவார்கள்? (3) அவர்கள் தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவகையில், இயேசு யாராக இருந்தார் என்பதை நம்பத் தவறிய சீஷர்கள் மற்றும் அவர்கள் தங்களுக்குள் அற்ப சண்டைபோட்டுக் கொண்டதைப் பற்றின கதைகளை ஏன் இணைத்துள்ளார்கள்? இந்த சவிசேஷங்களின் ஆசிரியர்கள் பிரச்சனைக்குறிய மற்றும் மிகவும் தர்மசங்கடமான விளக்கங்களைப் பற்றி நேர்மையானவர்களாக இருந்திருந்தால், மற்ற பகுதிகளிலும் அவர்கள் உண்மையைத்தான் கூறுவார்கள் என்ற நிகழ்க்கூடியதை அது விவாதிப்பதில்லையா?

அவைகள் கிறிஸ்தவர்களால் எழுதப்பட்டதால், இந்த நான்கு சவிசேஷ பதிவுகளும் உண்மையை கூறுவதில்லை என யாரேனும் ஒருவர் ஏன் யூகிக்கிறார்? இது ஒரு அறிவார்ந்த யூகமல்ல. இது ஒரு வரலாற்று நிகழ்வைப் பற்றிய உண்மைகளை கண்டறிவதற்கு, அதில் ஈடுபடாத ஒருவரிடத்தில் மற்றும் அந்த பாடத்தில் உண்மையான ஆர்வம் இல்லாத ஒருவரிடத்தில் நீங்கள் பேசவேண்டும் என்று கூறுவது போல இருக்கிறது! நீங்கள் யுத்தத்தின் முக்கியமான நாளில் ஒமாகா கடற்கரை எப்படியிருந்தது என்று அறிய அல்லது செப்டம்பர் 11, 2001ல் உலக வர்த்தக மையம் எப்படி இருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்பியிருந்தால், அங்கே இல்லாமலிருந்த ஒருவரிடம் பேசுவதினால் மட்டுமே உண்மைகளை பெற முடியும் என நீங்கள் யூகிப்பீர்களா? கண்கண்ட சாட்சிகளிடம் அல்லது கண்கண்ட சாட்சிகளிடம் பேசினவர்களிடத்தில் ஆலோசிப்பது என்பது அதிக அர்த்தத்தை கொடுப்பதாக இராது? நாம் இதைத் தான் சவிசேஷங்களில் பெற்றுள்ளோம்.

சிலர் இயேசுவின் வாய்க்கையின் நிகழ்வுகள் மற்றும் அவைகள் எழுதப்பட்ட காலம் இவற்றிக்கான இடைவெளியின் காரணமாக சவிசேஷங்களின் துல்லியதன்மை பற்றி கேள்வி எழுப்புவது இன்னொரு காரணமாக இருக்கிறது. பெரும்பாலான கல்வியாளர்கள், மிக முன்னதாக, அவைகள் இயேசுவின் காலத்திலிருந்து நாற்பது முதல் எழுபது ஆண்டுகள் கழித்து எழுதப்பட்டன என நம்புகிறார்கள் (கி.பி. 70-100, சில கல்வியாளர்கள் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இதன் தேதி இருந்திருக்கலாம் என வாதிடுவார்கள்). அங்கே இடைவேளை காலத்தில் கதையில் பரிசீலிக்கத்தக்க

அளவு “அபிவிருத்தி/மாற்றம்” ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் என சந்தேகப் பேர்வழிகள் கூறுகின்றனர் அதன் விளைவாக, இயேசுவைப் பற்றி வரலாற்று ரீதியான உண்மையான ஒரு காட்சி அமையாமல், அதிக அளவில் புராணரீதியான ஒரு காட்சி அமைந்திருக்கும் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.³

பண்டைகாலத்திலிருந்து வேறு எந்த எழுத்தாக்கங்களுக்கும் பொருத்தி பார்த்திராத, ஒரு தர அளவு சவிசேஷங்களுக்கு பொருத்தி பார்க்கப்படுகிறது. ஜூலியஸ் சீசர் அல்லது வேறு பிரபலமான நபர்கள் பற்றிய பண்டைய வரலாறுகளைப் பற்றி எவரும் கேள்வி எழுப்புவதாக தெரியவில்லை, இருப்பினும், அவர்கள் கதைகளைப் பற்றிக் கூறும் ஆவணங்கள் எழுதப்பட்டதற்கும் நடந்த சம்பவங்களுக்கும் இடையில் சவிசேஷங்களில் எந்த அளவு கால இடைவெளி ஏற்பட்டதோ அந்த அளவு இடைவெளி ஏற்பட்டுள்ளது. இவை நீங்கலாக, சவிசேஷங்களை விட இன்னும் நெருங்கிய காலத்து எழுத்து மூலங்கள் நமக்கு உள்ளன. அவை சவிசேஷங்களிலுள்ள பெரும்பாலானவற்றை உறுதிப்படுத்தும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் நிருபங்கள். பவுல் முதல் நூற்றாண்டின் கடைசி நாற்பதுகளில்⁴ தமது நிருபங்களை எழுத துவங்கினார், ஆகவே அவருடைய நிருபங்கள் முன்னதாக எழுதப்பட்ட சவிசேஷங்களைவிட ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக எழுதப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. அவர், மக்கள் இயேசுவின் தெய்வீக தன்மை, அவருடைய மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை விசுவாசித்தார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். கதையில் கூடுதல் விபரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால், பின்னர் அது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் குறைவான காலத்தில் சம்பவித்தது. அப்படியானால், இயேசுவை கண்ட மற்றும் கேட்ட மக்கள் அப்போது உயிரோடிருந்தார்கள் என பொருள்படும். பவுல், மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியோர் சொன்னவைகள் தவறாக இருந்திருக்குமானால், சத்தியத்திற்கு கண்கண்ட காட்சிகளாயிருந்தவர்களை இணங்க செய்வதில் அவர்கள் கடினமான காலத்தை உடையவர்களாயிருந்திருப்பார்கள்!⁵

சிலர் சவிசேஷங்களின் நம்பகத் தன்மை பற்றி “சவிசேஷ பதிவுகளில் வித்தியாசங்கள் இல்லையா?” என கேள்வி எழும்புகின்றனர். “வித்தியாசம்/முரண்பாடு” என்பதற்கு அவர்கள் என்ன பொருள் கொள்கிறார்கள் என்பதை பொருத்து பதில் அமைகிறது. பெரும்பாலான நேரங்களில், இயேசுவின் வார்த்தைகளை இரண்டு சவிசேஷங்கள் வித்தியாசமாக பதியவைக்கின்றன, ஆனால் அது ஆசிரியர்கள் இழிவான முறையில் மொழிபிறழாமல் எழுத வேண்டும் என ஒருவர் இன்னொருவருடைய வார்த்தைகளை பார்த்து எழுதவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது. (நான்கு பேரும் ஒவ்வொரு விவரிப்பிலும் ஒத்துப் போயிருந்தால், அது சந்தேகத்தை எழுப்பாதா?)

சவிசேஷங்களில் கேட்கப்படும் சில வரலாற்று கேள்விகள் சுலபமாக விளக்கப்படக்கூடியவைகள் அல்ல. உதாரணமாக, லூக்கா 2:2, இயேசு பெத்தலகேமில் பிறந்தார் என கூறியுள்ளது (அவருடைய பெற்றோரின் சொந்த நகரமாகிய நாசரேத்துக்கு பதிலாக), சிரேனியு என்பவன் சீரியா நாட்டிலே தேசாதிபதியாயிருந்த நாட்களில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு மக்கள் குடிமைப் பதிவு காரணமாக இப்படி நடந்தது. எப்படியிருப்பினும், ஜோஸிபஸின் கூற்றுப்படி சிரேனியு ஒரு பிற்காலத்திலே (கி.பி. 6-9) தேசாதிபதியாக இருந்தார் மற்றும் மக்கள் குடிமைப் பதிவுக்கு அப்போது உத்தரவிட்டார்.⁶

லாக்காவைபோன்ற ஒரு வரலாற்று ஆசிரியர் இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறை செய்வது விநோதமாக இருக்கும், ஆகவே சிலர் சிரேணிய சற்று முந்தின காலத்தில் சீரியாவின் தேசாதிபதியாக பணியாற்றினார் என்ற ஆலோசனையை முன் வைக்கின்றனர்; ஆனால் இதற்கான சான்று முழுமையற்றதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட “வித்தியாசங்கள்” (இது நமக்கு கிடைத்திருக்கிற வரலாற்று தகவல்களுக்கு அப்பால் முழுமையான, செல்லுபடியாகக் கூடிய விளக்கங்களை உடையதாக இருக்கலாம்) எந்த விதத்திலும் இயேசு யாராக இருந்தார் மற்றும் பூமியில் இருந்தபோது அவர் என்ன செய்தார் என்ற சவிசேஷங்களின் செய்தியில் எந்தவித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்துவது இல்லை. சவிசேஷங்களின் நம்பகத்ன்மை குறித்த கேள்விகளை ஆட்சேபனைகளாக எழுப்பும் மக்கள், அவைகளுக்கு எதிராக சொல்வதற்கு எதுவும் இல்லாததால் இப்படிசெய்கிறார்கள் என்பதே உண்மையாயிருக்கிறது.

சவிசேஷங்களின் நம்பகத்தன்மைக்கு எதிரான ஆட்சேபனைகள், நெருக்கமாக பரிசோதனை செய்யும்போது, நியாயமற்றதாக இருக்கிறது மற்றும் உண்மைக்கு பொருந்தாத யூகங்களின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது. அதில் ஒரு யூகமானது, ஆரம்ப கால கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவைப் பற்றிய எல்லா (அல்லது பெரும்பாலான) கதை உருவாக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்திருந்தார்கள் ஆனால் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் மற்றும் அதின் பிறகு அதின் உண்மைத்ன்மையை மற்றவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர்கள் இணங்கச் செய்தார்கள் என்பதாகும். இன்னொரு யூகமானது, அவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் இதர சபை தலைவர்களால் ஏமாற்றப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதாகும். அவர்கள் மிகவும் ஏமாளிகளாக அல்லது மிகவும் நேர்மையற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்று மக்கள் ஏன் யூகிக்கவேண்டும்? இது மற்றபடி நாம் அவர்களைப் பற்றி அறிந்துள்ளதற்கு பொருந்தாததாக இருக்கிறது. பிளினி என்பவர் அவர்களுடைய உயர்ந்த ஒழுக்க வாழ்க்கை பற்றி கூறியதையும் மற்றும் யோவான் தவிர, மற்ற எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்றும், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு மரித்தார் என்றும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும் பிரசங்கித்ததற்காக சிரச்சேதம் செய்து கொல்லப்பட்டனர் என்று கூறியதையும் நினைவில் வைப்புகள். சந்தேக பேர்வழிகளின் கூற்றுப்படி, அவர்கள் ஒரு பொய்யை பிரசங்கித்ததை அறிந்திருந்தார்கள். அது எந்த அளவு நிகழ் சாத்தியமானதாய் இருக்கிறது?

நான்கு சவிசேஷங்களின் பதிவுகளை குறித்து சிலர் சந்தேகிப்பதற்கான காரணங்களை ஆராயும் வேளையில், நாம் ஒரு உண்மையை அங்கீகரிக்க வேண்டும்: சில மக்கள் இயற்கைக்கு மேம்பட்ட அல்லது அற்புதவிதமான எந்த ஒரு காரியத்தையும் குறித்து முரண்பட்ட கருத்து உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எதுவும் உண்மையாயிருக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு ஏற்கெனவே அவர்கள் வந்து விட்டார்கள்; ஆகவே அவர்கள் இயேசுவை தேவனுடைய தெய்வீக குமாரனாக வாசிக்கும்போது மற்றும் அவருடைய அற்புதங்களை வாசிக்கும்போது, இது உண்மையாயிருக்க முடியாது என்ற யூகத்திற்கு தானாக வந்து விடுகிறார்கள் மற்றும் இதற்கு மாற்றான விளக்கங்களை தேட ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் நம்பாமலிருப்பதற்கு முடிவெடுத்து விட்டார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக் கொள்ள முடியும்?

புதிய ஏற்பாட்டின் நான்கு சவிசேஷங்களும் இயேசுவைப் பற்றிய தகவல் களைப் பெற அதிக முக்கியமானவைகளாக இருக்கின்றன. இருப்பினும், புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதியும் அவரைப் பற்றி தகவல் தருகிறது என்பதை நாம் கவனிக்க தவறிவிடக்கூடாது.

பவுலுடைய நிருபங்கள் மிகவும் முக்கியமானவைகளாக இருக்கின்றன. பவுல் எழுதின பதிமூன்று நிருபங்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் உள் அடங்கியுள்ளன. இந்த நிருபங்கள் ஏறக்குறைய கி.பி. 49 முதல் கி.பி. 65 வரையுள்ள தேதியை உடையவைகளாக இருக்கின்றன. மேலே குறிப்பிட்டபடி, சவிசேஷங்களின் வழக்கமான தேதியிடுதலின் அடிப்படையில் (பொதுவாக கி.பி. 50-100), பவுலுடைய எல்லா நிருபங்களும் எந்த சவிசேஷ புத்தகங்களும் எழுதப்படுவதற்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என பொருள்படுகிறது. புதிய ஏற்பாடானது கருத்துரீதியாக/தர்க்கரீதியாக - கால கிரமத்தின்படியல்ல - அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சவிசேஷங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் முதலில் எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் என்பதற்காக அவை முதலில் வைக்கப்படவில்லை, ஆனால் அவைகளில் உள்ள கதை பிற புதிய ஏற்பாட்டு ஆவணங்களிலும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

அவருடைய கடிதங்கள் உபதேசங்களாக மற்றும் “பிரச்சனைகளை தீர்க்கக்கூடிய” ஆவணங்களாக இருந்தன என்பதால், பவுல் இயேசுவின் கதையை குறித்து பெரிய அளவில் கூறவில்லை. அவர் அவருடைய வாசகர்கள் ஏற்கெனவே அதை அறிந்திருந்தார்கள் என யூகித்தார், ஆனால் அவருடைய எழுத்துக்கள் பொதுவாக கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் இயேசுவைப் பற்றி என்ன அறியப்பட்டிருந்தது மற்றும் என்ன விசுவாசிக்கப்பட்டது மற்றும் இயேசுவின் சொந்த வாழ்வு பற்றி இருபதிலிருந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்குள் அவர்கள் என்ன அறிந்திருந்தார்கள் என்பதை யூகித்தார்.

பவுல் தனது நிருபங்களை இயேசுவின் வாழ்வின் சம்பவங்கள் பற்றிய குறிப்புகளால் அல்லது அவருடைய உபதேச மேற்கோள்களால் நிரப்ப விரும்பவில்லை, அதே நேரத்தில் அவைகளைப் பற்றி அறியாதவராகவோ அல்லது அமைதியானவராகவோ அவர் இருக்கவில்லை. உதாரணமாக, பவுல், இயேசு ஆபிரகாமின் சந்ததியிலிருந்து வந்தார் என்றும் (கலாத்தியர் 3:16) - அவர் ஒரு “குமாரன்” (அதாவது தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்தார்) என்றும் (ரோமர் 1:3), மற்றும் “ஒரு ஸ்திரியினிடத்தில் பிறந்தவர்” என்றும் குறிப்பிட்டார். இயேசு யூதருடைய பிரமாணத்தின் கீழ் வாழ்ந்தார் (கலாத்தியர் 4:4) மற்றும் அவர் சகல விதமான ஜனங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டார் (ரோமர் 15:5-7), தாழ்மை மற்றும் சேவையின் வாழ்க்கை வாழ்ந்தார் (பிலிப்பியர் 2:7, 8) என்பதை அவர் காண்பித்தார். இயேசு, யாக்கோபு என்ற பெயரில் ஒரு சகோதரரையும் மற்றும் பிற சகோதரர்களையும் உடையவராக இருந்தார் என்பதை பவுல் பதிவு செய்தார் (கலாத்தியர் 1:19; 1 கொரிந்தியர் 9:5). அவர், இயேசு எவ்விதமாக தவறாக நடத்தப்பட்டார் மற்றும் அவமானப்படுத்தப்பட்டார் (ரோமர் 15:3) என்பதையும் மற்றும் தான் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று இரவு எவ்விதமாக அவர் கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்படுத்தினார் என்பதையும்

கூறியுள்ளார் (1 கொரிந்தியர் 11:2, 23-25). மேலும் அவர், இயேசு பிலாத்து முன் தோன்றினார் என்றும் (1 தீமோத்தேயு 6:13); யூதேயாவிலிருந்து யூதர்கள் அவருடைய மரணத்தில் பங்கேற்றார்கள் என்றும் (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:14, 15); மற்றும் அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து, பின்னர், அநேகந்தரம் உயிர்த்தெழுந்தவராக காணப்பட்டார் என்றும் (1 கொரிந்தியர் 15:4-8) தொடர்ந்து கூறினார். இந்த விளக்கங்கள் தற்செயலாக கூறப்பட்டவைகள் - அதாவது பவுல் வேண்டுமென்றே இயேசுவின் கதையை திரும்ப சொல்லிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இது அவர் எழுதினதைவிட, அதிகமாக அறிந்திருந்தார் என்பதை உணர்த்துகிறது, ஆனால், அதிகமாக சொல்வதற்கான அவசியத்தை அவர் காணவில்லை. இந்த எல்லா விபரங்களும் (பிற்பாடு) சவிசேஷங்களில் எந்த ஒரு மிகைப்படுத்தும் அல்லது திரித்து கூறுதல் இல்லாமல் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன.

இயேசுவின் வாழ்க்கை பற்றிய தன் அறிவை விளங்கப்பண்ணினதற்கும் கூடுதலாக, பவுல் இயேசுவின் எல்லா உபதேசங்களையும் அறிந்திராவிட்டாலும், பல உபதேசங்களைப் பற்றி அறிந்திருந்தார். நாம் முன்னதாக கர்த்தருடைய பந்தி தொடர்பான இயேசுவின் வார்த்தைகளை அவர் குறிப்பிட்டிருந்ததை கூறியிருந்தோம் (1 கொரிந்தியர் 11:23-25; காணவும் மத்தேயு 26:26-29). மேலும் பவுல், விவாகரத்து மற்றும் மறு மணம் பற்றிய இயேசுவின் உபதேசங்களை அறிந்திருந்தார் (1 கொரிந்தியர் 7:10, 11; காணவும் மாற்கு 10:2-12). அவர், வேலையாள் கூலிக்கு பாத்திரனாயிருக்கிறான் என்ற அவருடைய உபதேசத்தை மேற்கோள் காட்டினார் (1 கொரிந்தியர் 9:14; காணவும் மத்தேயு 10:10) மற்றும் எல்லா வகை உணவும் சுத்தமானதுதான் என்ற இயேசுவின் கருத்தையும் அவர் திரும்ப திரும்ப கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 10:27; காணவும் மாற்கு 7:18-20). இயேசுவானவர் வரி செலுத்துதலைப் பற்றி என்ன போதித்தாரோ, அதின் அடிப்படையிலேயே பவுல் தனது உபதேசத்தை அமைத்தார் (ரோமர் 13:7; காணவும் லூக்கா 20:25); அவர், இயேசுவின் முன்னறிவிக்க இயலாத வருகையை அது, “இரவிலே திருடன் வருகிறவிதமாய்” இருக்கும் என்ற காட்சியாக வரைந்தார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:2-5; காணவும் மத்தேயு 24:36-44); மற்றும் அவர் இயேசுவினுடைய மலைப் பிரசங்க நெறிமுறை உபதேசங்கள் பலவற்றையும் எதிரொலித்தார் (ரோமர் 12:9-13:10; காணவும் மத்தேயு 5:43-7:12).

அப்படியானால், பவுல் இயேசுவைப் பற்றி அதிகம் அறியாதிருந்தார் என்று கூறுவது, சம்மந்தப்பட்டவர் பவுலைப் பற்றி அதிகம் அறியாதிருந்தார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதாகும்! பவுலுடைய எழுத்துக்கள் தொடர்பான பெரும்பாலான குறிப்புகள், எவராலும் நூலின் அதிகாரம் சர்ச்சைக்கு உட்படுத்தப்படாத கடிதங்களிலிருந்து வந்துள்ளன. பவுல் இயேசுவைப் பற்றிய தகவல் களஞ்சியத்திற்கு ஒன்றும் சேர்க்கவில்லை, அவர் எவைகளை கூறினாரோ, அவைகள், சவிசேஷங்களில் திரும்ப திரும்ப கூறப்பட்டுள்ளன; ஆனால் அவர் அந்த பிற்கால எழுத்துக்களில் எவைகள் கூறப்பட்டுள்ளனவோ, அவைகள் ஏற்கெனவே கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக அறிந்திருந்த விஷயங்களாயிருந்தன என்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

சில வேளைகளில் மக்கள், “பவுல் இயேசுவைப் பற்றி எப்படி அறிந்து கொண்டார்?” அவர், அவரோடு பயணம் செய்து மற்றும் அவரை நேரில்

அறிந்திருந்த அந்த “பன்னிரண்டு பேரில் ஒருவராக இருக்கவில்லையே” என வினவுகின்றனர். (குறைந்த பட்சம் நேரடி தொடர்பு இருந்தது என்பதற்கான ஆதாரம் எதுவும் நமக்கு இல்லை. வரலாற்று ரீதியாக அப்படிப்பட்டது சாத்தியமில்லாதது அல்ல, ஏனெனில், இயேசு மற்றும் பவுல் ஆகியோர் சம காலத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள்.) பவுலுடைய தகவல்கள் சாத்தியமான மூன்று மூலங்களில் இருந்து வந்தன. (1) பவுல், கலாத்தியர் 1:18, 19 இல் இயேசுவுக்கு கண்கண்ட சாட்சிகளாயிருந்தவர்களோடு, குறிப்பாக, பேதுரு மற்றும் இயேசுவின் சகோதரராகிய யாக்கோபு ஆகியோரோடு தனக்கு நேரடி தொடர்பு ஏற்பட்டிருந்ததாக கூறினார். நிச்சயமாக, அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இயேசு எவைகளை செய்தார் மற்றும் எவைகளை போதித்தார் என்பது அவர்கள் விவாதித்தவைகளில் முக்கியமான ஒரு தலைப்பாக இருந்திருக்கும். (2) சவிசேஷங்கள் எழுதப்படுவதற்கு முன்பு, இயேசுவானவர் மற்றும் அவருடைய உபதேசங்களைப் பற்றிய கதைகள் வாய்மொழியாக (வாய் மொழி பாரம்பரியம்) பரவியிருந்தது. புதிதாக மனமாறிய ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த பாரம்பரியம் ஆசிரியருக்கு எந்த அளவு தெரிந்திருந்தது அந்த அளவு போதிக்கப்பட்டிருந்தது; பவுல் இதற்கு விதிவிலக்காக இருந்திருக்க மாட்டார். (3) பவுல் தாமே சவிசேஷத்தை தெய்வீக வெளிப்பாட்டால் பெற்றுக் கொண்டதாகவும், மனித இடைப்பாளர்களால் அதைப் பெற்றிருக்கவில்லை எனவும் உரிமை கோரினார் (கலாத்தியர் 1:11, 12, 16; 1 கொரிந்தியர் 11:23; 15:3). எல்லாவற்றையும் அவர் இந்த விதத்தில் கற்றுக்கொண்டார் என்பது அதின் பொருள் அல்ல, முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட அவருடைய தகவலுக்கான இரண்டு மூலங்களை அது நீக்கிபோடுவதும் இல்லை. இது அவருடைய முக்கியமான செய்தி தேவனிடத்திலிருந்து தனக்கு நேரடியாக கிடைத்தது என்று அவர் கருதியதாக ஒரு ஆலோசனையை முன் வைக்கிறது. பவுல் தெய்வீக வெளிப்பாட்டை பெற்றார் என்ற சாத்தியக்கூற்றை ஒருவர் நிராகரித்தாலும், பவுல் தான் இயேசுவைப் பற்றி கூறிய சத்தியங்களை கற்றுக்கொள்ள அவர் போதுமான சந்தர்ப்பம் உடையவராக இருந்தார்.

பவுல், முதன் முதலாவதாக எழுதியுள்ளது, இயேசுவைப் பற்றிய தகவல்களுக்கான புதிய ஏற்பாட்டின் மிக முக்கியமான மூலமாக உள்ளது, சவிசேஷ பதிவுகளின் ஆசிரியர்கள் நீங்கலாக, புதிய ஏற்பாட்டின் இதர ஆசிரியர்களும் இயேசுவுக்கு முக்கியமான சாட்சிகளாயிருக்கிறார்கள். பேதுரு, யோவான் மற்றும் யாக்கோபு ஆகியோர் இயேசுவோடு நேரடித்தொடர்பில் இருந்தவர்களாவர். ஓரக்காவினால் எழுதப்பட்ட அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் கிறிஸ்துவால் நிறுவப்பட்ட அவருடைய சபையின் கிட்டத்தட்ட முதல் முப்பது ஆண்டுகள் செயல்பாடுகளை விவரிக்கிறது. (இது வரலாற்று ரீதியாக கவனிக்கப்படவேண்டும்.) இந்த ஒவ்வொரு நிருபங்களும்/பதிவுகளும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவைகள், அவைகள் அனைத்தும் நசரேயனாகிய இயேசு என்று அறியப்பட்டவரின் மெய்த்தன்மைக்கு சான்று அளிக்கின்றன.

இறுதி வார்த்தை

இந்த வரலாற்று உண்மை நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது: புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் நான்கு சவிசேஷ புத்தகங்கள் இயேசுவைப் பற்றிய தகவல்களுக்கான நம்முடைய பிரதான மூலங்களாக உள்ளன. அவைகளை

நாம் நம்பாவிட்டால், பின்னர் நாம் இயேசுவைக் குறித்து சிறிதளவே அறிந்து கொள்ள முடியும். அவைகள் நம்பிக்கைக்கு உரியவைகளானால், அவ்வாறே அவை காணப்படுகிறபடியால். அப்போது இயேசுவைப் பற்றி நாம் விரும்புகிற அளவு அறிந்துகொள்ளாவிட்டாலும், அதிகமாக அறிந்து கொள்ள முடியும். கூடுதல் மூலங்கள் பயனுள்ளவைகள், ஏனெனில் அவைகள் இயேசு வாழ்ந்தார் என்பதையும், மற்றும் சவிசேஷங்களில் காணப்படும் கதைக்கான அவசியமான புறக்குறிப்பையும் சோதித்து, உறுதி செய்கின்றன. புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதி கூட, இயேசுவைப் பற்றி நமது தகவல் திரட்டோடு புதிதாக எதையும் கூட்டுவதில்லை, ஆனால் அவைகள், மற்ற ஆசிரியர்கள், சவிசேஷங்களுக்கு முன்பு எழுதினவர்கள் அதே காரியங்களை விசுவாசித்தார்கள் மற்றும் போதித்தார்கள் என்பதை காட்டுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் நான்கு மடங்கு பதிவுகள் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது உண்மையிலேயே நம்மை மிகவும் உணர்த்துகிற பதிவாக இருக்கிறது. என்னுடைய வார்த்தையை அதற்காக எடுத்து கொள்ள வேண்டாம். நீங்கள் புதிய ஏற்பாட்டின் பதிவுகளை உங்களுக்காக வாசித்துப் பாருங்கள்!

குறிப்புகள்

¹Graham N. Stanton, *The Gospels and Jesus* (New York: Oxford University Press, 1989), 60-61. ²கூடுதல் தகவல்கள் F. F. Bruce, *The New Testament Documents: Are They Reliable?* 6th ed. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1981) மற்றும் Paul Barnett, *Is the New Testament Reliable?* rev. ed. (Downers Grove, Ill.: InterVarsity, 2003) லும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ³பிரிட்டனை சேர்ந்த புதிய ஏற்பாடு அறிஞர் J. D. G. Dunn என்பவர் இயேசுவைப் பற்றி செய்தி உண்மையில் வாய்மொழியாகவே இருந்தது, ஆவணங்களில் பொதிந்திருக்கவில்லை. இயேசுவைப் பற்றிய வாய்மொழி பாரம்பரியத்தின் (அது அழைக்கப்படுகிறபடி) செயல்பாட்டை ஆவணப்பதிவுகளைவிட குறைவாக சார்ந்திருக்க தக்கவைகள் என நாம் யூகிக்கக் கூடாது என்பதை நினைவில் வைக்க வேண்டும் என அவர் வாதிடுகிறார். இந்த அங்கீகாரம் நிகழ்வுகள் மற்றும் அது எழுதப்பட்டது ஆகிய இவற்றிற்கு இடையிலான இடைவெளியை குறைக்கிறது. மேலும் எழுதப்பட்ட பதிவுகள், வாய்மொழி பாரம்பரியத்தை சார்ந்திருந்தது. J. D. G. Dunn, *A New Perspective on Jesus: What the Quest for the Historical Jesus Missed* (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2005), 35-56, 79-125. ⁴சில அறிஞர்கள் பவலுடைய எழுத்துக்களை 50களில் வைத்தார்கள். ⁵சவிசேஷங்களின் நம்பகத் தன்மை குறித்து Gary R. Habermas என்பவரின் “Why I Believe the New Testament Is Historically Reliable,” in N. L. Geisler and P. K. Hoffman, eds., *Why I Am a Christian: Leading Thinkers Explain Why They Believe*, rev. and exp. ed. (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2006), 161-74 இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது. ⁶Josephus, *Antiquities* 18:1.